

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 64.342 van 31 januari 1997
in de zaak A. 72.984/IV-16.485.**

In zake : Anneke GUELINCKX,
die woonplaats kiest bij
Advocaten W. VAN BETSBRUGGE en
D. VANDERWAEREN,
kantoor houdende te TIENEN,
IVde Lansierslaan 52

tegen :

het college van burgemeester en schepenen van
de gemeente BOUTERSEM,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. BEELEN,
kantoor houdende te LEUVEN,
Justus Lipsiusstraat 20 A.

DE VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Anneke GUELINCKX op 27 januari 1997 ingediend heeft om bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 6 januari 1997 van de gemeente Boutersem waarbij haar geweigerd wordt de opleiding voor het bekomen van het getuigschrift van inspecteur van politie te volgen;

Gezien het terzelfdertijd ingediende verzoekschrift waarbij dezelfde verzoekster vordert dat bij wege van voorlopige maatregel aan de verwerende partij het bevel zou worden gegeven "geen andere collegae van het korps toelating te verlenen tot het volgen van een opleiding, desgevallend deze van VAN VLASSELAER, althans voorlopig, in te trekken, hetzij te bevelen dat verzoekster voor of minstens gelijktijdig met VAN VLASSELAER moet worden toegelaten tot de opleiding";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 27 januari 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 januari 1997 om 14.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat W. VAN BETSBRUGGE, die verschijnt voor verzoekster, en van Advocaat D. SOCQUET, die loco Advocaat B. BEELEN verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1.1. Overwegende dat verzoekster, politie-agent-brigadier in de gemeente Boutersem, op 29 januari 1996 aan de hoofdveldwachter de toelating vraagt om de opleidingscyclus voor het getuigschrift van inspecteur van politie te volgen; dat de hoofdveldwachter-korpschef op 26 februari 1996 aan het college van burgemeester en schepenen, inzonderheid op grond van algemene redenen die de werking van de dienst betreffen, een negatief advies uitbrengt over de op dat ogenblik bij hem voorliggende aanvragen van verzoekster enerzijds en van Johan VAN VLASSELAER, politieagent, anderzijds en dat hij voorstelt de zaak te herbekijken "na uitbreiding van het huidig kader met 2 agenten op het ogenblik dat deze

effectief kunnen ingezet worden in het korps (na hun opleiding)" en "op voorwaarde dat het korps haar team-geest terugvindt en de kollegialiteit weer aanwezig is";

1.2. Overwegende dat VAN VLASSELAER op 1 augustus 1996 een nieuwe aanvraag indient, waarover de korpschef op 10 augustus 1996 een gunstig advies uitbrengt dat inzonderheid steunt op de kwaliteiten van de aanvrager, en die uitloopt op de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 12 augustus 1996 waarbij hem de toelating wordt gegeven de cursus, die doorgang vindt van 1 februari tot 30 april 1997, te volgen voor zover "tegen dan de nieuwe agenten in dienst zijn"; dat de burgemeester op 17 december 1996 het inschrijvings-formulier van VAN VLASSELAER voor de cursus "inspecteur van politie" ondertekend heeft;

1.3. Overwegende dat verzoekster harerzijds op 23 oktober 1996 aan de korpschef en aan het college van burgemeester en schepenen een schrijven richt waarin zij mededeelt dat zij langs een omweg vernomen heeft dat VAN VLASSELAER de "opleiding van inspecteur zou beginnen te volgen vanaf 01.02.97" en dat zij zich opnieuw kandidaat stelt voor het volgen van dezelfde opleiding, erop wijzende dat zij, wegens haar "langere dienstanciënniteit, als eerste of minstens gelijktijdig met collega VAN VLASSELAER de opleiding zou moeten kunnen volgen" terwijl er jegens haar persoon "nog geen ongunstig verslag opgesteld" werd; dat de korpschef er in een omstandige uiteenzetting, gedagtekend op 21 december 1996, vooreerst op wijst dat voor het volgen van een bijkomende opleiding niet zozeer de dienstanciënniteit de doorslaggevende rol mag spelen maar wel "de capaciteiten van de aanvrager"; dat hij vervolgens ernstige kritiek uitbrengt op verzoeksters beroepsbekwaamheid, wijst op "verschillende verslagen" die jegens haar reeds op dat vlak werden opgesteld, en aanstipt dat haar wijze van doen, met name haar vraag om de opleiding te volgen

in een periode die onmiddellijk aansluit op een periode van toegelaten afwezigheid, getuigt van "enig egoïsme t.o.v. haar medewerkers"; dat hij zijn uiteenzetting besluit : "Geachte heer burgemeester, zoals iedereen weet, heb ik nood aan betrouwbare mensen die initiatieven kunnen nemen en zelfstandig kunnen werken. Mensen waar ik ten allen tijde kan op rekenen bij mijn afwezigheid, die ik kan afvaardigen bij bepaalde vergaderingen waar ikzelf niet kan aan deelnemen"; dat het college van burgemeester en schepenen dan op 6 januari 1997 de beslissing neemt waarvan de schorsing wordt gevorderd; dat die beslissing luidt als volgt :

"Aanvraag tot opleiding van inspecteur door A. GUELINCKX dd. 23.10.1996.

Het College van Burgemeester en Schepenen,

Gelet op de voornoemde aanvraag van A. GUELINCKX, agent-brigadier;

Gelet op het advies dd. 21.12.1996 van dhr. M. MORREN, politiecommissaris-korpsoverste, waaruit blijkt dat collega VAN VLASSELAER J., alhoewel enkele maanden minder dienstanciënniteit hebbende, de voorrang vanwege de korpsoverste kreeg voor deze opleiding omwille van onder meer betere werkprestaties, groter capaciteiten dan de aanvraagster evenals beter algemeen functioneren (erkenning van gezag, respect t.o.v. meerderen, sociaal gedrag t.o.v. collega's, ook van andere korpsen, langdurige afwezigheden wegens verlof, enz.);

Gelet op de momenteel nog beperkte invulling van de politieformatie en de nood aan inzetbare manschappen voor de IPZ-werking evenals op de beperkte financiële middelen, gelet op de reeds voorziene aanwervingen, annex opleidingskosten voor aspirant-politieagenten;

Besluit :

Artikel 1

de aanvraag van mevr. A. GUELINCKX in negatieve zin te beantwoorden en haar de bovenvernoemde motivering mede te delen;

Artikel 2

haar wel te melden dat zij mits een ernstige verbetering van haar werk en houding eventueel later deze opleiding zal mogen volgen";

dat de burgemeester in een op 7 januari 1997 gedagtekend schrijven die beslissing in volgende bewoordingen ter kennis van verzoekster gebracht heeft :

"Het College van Burgemeester en Schepenen heeft in vergadering van 06.01.1997 kennis genomen van het advies dd. 21.12.1996 van de korpsoverste, commissaris MORREN.

Uit het verslag van de heer MORREN kunnen we opmaken dat er heel wat opmerkingen zijn nopens de kwaliteit van uw werk, de kwantiteit van uw werk, de aanpak van uw werk en uw houding tegenover de collega's binnen en buiten het korps.

Het College heeft dan ook geoordeeld uw aanvraag tot opleiding tot inspecteur voorlopig uit te stellen.

Het College hoopt dat dit een stimulans zou kunnen zijn om uw negatieve ingesteldheid die U uitvoerig getoond heeft in 1996 naast U neer te leggen en U te houden aan uw opdrachten die van een politieagent verwacht worden";

dat, blijkens de ondertekende ontvangstmelding, verzoekster dat schrijven niet eerder dan op 17 januari 1997 ontvangen heeft;

2.1. Overwegende, wat de dringende noodzakelijkheid betreft, dat de verwerende partij opmerkt dat de handelwijze van verzoekster zelf aantoonde dat geen dringende noodzakelijkheid voorhanden is; dat zij zich meer bepaald de vraag stelt waarom verzoekster haar vordering niet onmiddellijk na 17 januari 1997, dag van kennisneming van de beslissing of "minstens het begin van de volgende week" heeft ingediend; dat zij ook stelt "dat de opleiding reeds is gestart op 27.01.1997";

2.2. Overwegende dat de aanvraag van verzoekster dagtekent van 23 oktober 1996; dat de korpschef zijn advies pas heeft uitgebracht op 21 december 1996 en dat het college van burgemeester en schepenen pas op 6 januari 1997 een beslissing genomen heeft, hoewel verzoekster erop had gewezen dat de cursus zou aanvangen op 1 februari 1997 en hoewel diezelfde datum ook reeds sinds 13 augustus 1996 aan de verwerende partij bekend was; dat de burgemeester vervolgens nog tot 17 januari 1997 heeft gewacht alvorens verzoekster in kennis te stellen van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen; dat de verwerende partij haar

bewering ter terechtzitting, dat de opleiding reeds een aanvang zou hebben genomen, niet bewijst en er ook geen gevolgen aan verbindt wat de ontvankelijkheid van de vordering betreft; dat, die gegevens voor ogen en rekening houdend met de bekwame spoed waarmee de aanvraag van VAN VLASSELAER in de maand augustus 1996 is afgehandeld, de verwerende partij bijzonder slecht geplaatst is om aan de verwerende partij enig talmen te verwijten; dat, indien het al juist is dat verzoekster, wetende dat de cursus zou aanvangen op 1 februari 1997, op een meer diligente wijze had kunnen handelen, haar dralen, inzonderheid in het licht van de houding die de verwerende partij in deze zaak heeft tentoongespreid, niet dermate lang heeft geduurd dat haar vordering om die reden als onontvankelijk afgewezen moet worden;

3.1.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het verzoekschrift niet met een ter post aangetekende zending aan de Raad van State overgemaakt is, zoals het procedurereglement voorschrijft;

3.1.2. Overwegende dat die exceptie in feite faalt; dat het verzoekschrift aangetekend aan de Raad van State toegezonden is op 27 januari 1997;

3.2.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de schorsing wordt gevorderd van een beslissing van 7 januari 1997 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Boutersem, dat het college van burgemeester en schepenen op die dag evenwel geen beslissing genomen heeft - wel op 6 januari 1997 - en dat de burgemeester op 7 januari 1997 een brief opgesteld heeft waarin haar de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 6 januari 1997 medegedeeld wordt; dat zij voorhoudt dat verzoekster niet duidelijk aanduidt van welke beslissing, die van de burgemeester of die van het college van burgemeester en schepenen, zij de schorsing vordert;

3.2.2. Overwegende dat verzoekster onmiskenbaar de schorsing vordert van de beslissing die haar met de brief van de burgemeester van 7 januari 1997 ter kennis gebracht is, zijnde de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 6 januari 1997 waarbij -zo leest de burgemeester de beslissing van het college van burgemeester en schepenen - haar aanvraag tot deelneming aan de opleiding uitgesteld wordt; dat ook hier opgemerkt moet worden dat de verwerende partij slecht geplaatst is om aan verzoekster een onduidelijke uiteenzetting te verwijten, vermits verzoekster zich voor de redactie van haar vordering heeft gesteund op wat de verwerende partij haar had medegedeeld; dat de exceptie niet gegrond is;

3.3.1 Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de beslissing van het college van burgemeester van 6 januari 1997 geen voor vernietiging vatbare handeling is, want slechts een maatregel van inwendige orde; dat zij ook uiteenzet dat het volgen van een opleiding voor het politiepersoneel geen recht uitmaakt maar dat de overheid dienaangaande discretionair beslist; dat zij daaraan toevoegt dat verzoekster slechts voorlopig van deelname aan de opleiding wordt geweerd zodat de beslissing haar niet definitief grieft;

3.3.2. Overwegende dat de redenering van de verwerende partij op geen van de vermelde punten kan gevolgd worden; dat immers de bestreden beslissing verzoekster uitsluit van deelneming aan een op handen zijnde opleiding, die aan verzoekster voordelen kan bieden binnen en buiten het politiekorps van de verwerende partij, zodat die beslissing evident de interne ordening van het bestuur overstijgt; dat de discretionaire beoordelingsbevoegdheid die het bestuur ter zake van beslissingen als de bestredene heeft niet belet dat het gaat om beslissingen met rechtsgevolgen die door de rechter op hun wettigheid kunnen worden getoetst; dat het "uitstel-

len" van verzoekster voor haar tot gevolg heeft dat zij de opleiding, die aanvangt op 1 februari 1997 niet kan volgen, hetgeen haar definitief grieft;

3.4.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het "eigenlijk besluit werd genomen door de burgemeester zelf daar deze de enige bevoegde persoon is die kan oordelen, en dit op verslag van zijn korpschef, of het aan (een) agent van zijn korps wordt toegelaten om deel te nemen aan deze of gene cursus"; dat zij vaststelt dat verzoekster een besluit van het college van burgemeester en schepenen bestrijdt en niet het besluit van de burgemeester zodat ook dat reden moet zijn om de vordering als onontvankelijk te verwerpen;

3.4.2. Overwegende dat die stelling van de verwerende partij regelrecht indruist tegen de termen die de burgemeester zelf in de brief van 7 januari 1997 hanteert; dat immers de burgemeester in die brief bij herhaling verwijst naar "het college", zo waar hij verwijst naar de kennisneming van het advies van commissaris MORREN, naar de formulering van de conclusies die aan dat verslag moesten gekoppeld worden als naar de uiteindelijk genomen beslissing; dat, als er iets uit de brief van 7 januari 1997 blijkt, het is dat de burgemeester alles in het werk heeft gesteld om de beslissing niet voor te stellen als een beslissing die alleen van hem uitgaat; dat anderzijds de in de beslissing van het college van burgemeester en schepenen gehanteerde terminologie duidelijk aantonen dat dit college de eindbeslissing heeft genomen; dat verzoekster de bevoegdheid van het college van burgemeester en schepenen om de bestreden beslissing te nemen niet in vraag stelt zodat de Raad van State er zich, in het kader van een onderzoek bij hoogdringendheid en in acht genomen het sub 4. vermelde, toe kan beperken die beslissing op haar wettigheid te onderzoeken;

3.5.1. Overwegende tenslotte dat de verwerende partij het belang van verzoekster betwist en daaruit ook afleidt dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat zij dienaangaande opmerkt dat verzoekster ten onrechte stelt dat, vermits haar collega VAN VLASSELAER, die minder dienstanciënniteit en minder kwalificaties bezit, de opleiding vanaf 1 februari 1997 wel mag volgen, hij zijn brevet mogelijks eerder zal behalen dan zij dit kan en daardoor, inzonderheid bij latere kandidaatstellingen, in een meer bevoorrechte situatie kan belanden; dat zij van oordeel is dat het belang moet bekeken worden vanuit het verhoopte gevolg dat uit de procedure kan gehaald worden en dienaangaande uiteenzet : VAN VLASSELAER werd reeds bij besluit van het college van burgemeester en schepenen van 12 augustus 1996 toegelaten om de cursus te volgen en verzoekster bestrijdt die beslissing niet; het feit dat VAN VLASSELAER die cursus volgt en eventueel het getuig-schrift van inspecteur bekomt betekent nog niet dat hij ook tot inspecteur zal benoemd worden, want daarvoor is zes jaar dienstanciënniteit vereist, en daarenboven bevat het kader van het politiepersoneel van de gemeente Boutersem geen betrekking van inspecteur maar enkel een betrekking van hoofdinspecteur eerste klas, waarvoor een andere cursus moet worden gevolgd en waarvoor negen jaar dienstanciënniteit vereist is; maar ook verzoekster zelf heeft, met haar 4 jaar anciënniteit en in de veronder-stelling dat zij het getuig-schrift zou bekomen, nog niet de vereiste dienstanciënniteit van zes jaar om onmiddel-lijk tot inspecteur benoemd te kunnen worden zodat de bestreden beslissing haar in geen dele schaadt, zeker nu die beslissing haar slechts tot het uitstellen van haar deelname aan de opleiding verplicht;

3.5.2. Overwegende dat het belang van verzoekster bij de vernietiging van de bestreden beslissing, en dus ook bij de schorsing ervan, erin bestaat vastgesteld te

zien dat de verwerende partij haar ten onrechte uitsloten heeft van deelneming aan de opleiding voor het behalen van het getuigschrift van inspecteur van politie, aanvangend op 1 februari 1997; dat het afsluiten, weze het voorlopig, van de mogelijkheid om het getuigschrift te bekomen haar een rechtstreeks nadeel berokkent, vermits het bezit van dat getuigschrift de voorwaarde is om, onder meer, promotie te maken in een politiekorps; dat de omstandigheid dat verzoekster nog niet de vereiste dienstanciënniteit bezit om tot de graad van inspecteur van politie bevorderd te worden in dit geval geen reden lijkt te kunnen zijn om aan verzoekster het vereiste belang te ontzeggen, vermits een ander agent uit hetzelfde korps, VAN VLASSELAER, die nog minder dan verzoekster voldoet aan de anciënniteitsvoorwaarde, wel is toegelaten en vermits de mogelijkheid bestaat dat de datum van het behalen van het getuigschrift van inspecteur ooit als een voordeel wordt onderkend, zoals verzoekster beweert; dat in die omstandigheden in de huidige stand van de rechtspleging wordt vastgesteld dat verzoekster belang heeft bij de vordering;

3.5.3 Overwegende, wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, dat verzoekster aanvoert dat de toelating die aan VAN VLASSELAER gegeven is aan die collega de mogelijkheid biedt zich te haren opzichte in een voordeliger positie te brengen, hoewel hij op dit ogenblik minder dienstanciënniteit en minder kwalificaties bezit; dat zij daaraan toevoegt dat de schorsing van de ten haren opzichte genomen weigeringsbeslissing, met daaraan gekoppeld een voorlopige maatregel, de enige mogelijkheid is om haar rechten te vrijwaren;

Overwegende dat verzoekster in die redenering wordt bijgetreden; dat immers, nu niet blijkt dat het aantal personen dat vanuit de gemeente Boutersem tot de opleiding mocht toegelaten worden tot één eenheid beperkt was, de toelating van VAN VLASSELAER haar geen

nadeel berokkende tot op het ogenblik dat zijzelf met een weigeringsbeslissing wordt geconfronteerd; dat dan ook niet kan aangenomen worden dat het nadeel dat verzoekerster ondergaat veeleer voortvloeit uit het niet bestrijden van de toelating gegeven aan VAN VLASSELAER; dat integendeel de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel nu precies ligt in het feit dat Van Vlasselaer in een opzichts verzoekerster juridisch onaantastbare situatie voorsprong op haar kan verwerven; dat de door haar gevorderde voorlopige maatregel ook precies in dat kader past, vermits hij ertoe strekt aan het bestuur de verplichting op te leggen om verzoekerster, betrokken op het volgen van de opleiding voor inspecteur van politie, op gelijke wijze te behandelen;

4.1. Overwegende dat verzoekerster in het vierde middel de schending van de motiveringsplicht aanvoert; dat zij uiteenzet dat de beslissing van 6 januari 1997 van het college van burgemeester en schepenen "een weigering inhoudt op enkele onvoldoende gemotiveerde elementen", doordat zij met name geen kennis heeft gekregen noch van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen zelf, noch van het advies van de korpschef waarop de beslissing steunt; dat zij de handelwijze van het bestuur strijdig vindt met de wet van 29 juli 1991;

4.2. Overwegende dat, met betrekking tot de aldus aangevoerde onregelmatigheid, uit het verweer kan onthouden worden dat het verslag van de korpsoverste hier niet ter discussie staat, dat de motivering van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen "klaar en duidelijk" is vermits "op basis van de bevindingen zoals die werden weergegeven in het (bestreden) besluit werd geoordeeld dat verzoekende partij voorlopig geen bijkomende opleiding mag volgen", met name omdat het college van oordeel was dat verzoekerster haar werk met meer ernst dient uit te oefenen en dat verzoekerster

"niet praat" over de andere in het besluit weergegeven reden waarom zij de opleiding niet mag volgen, te weten dat de beperkte invulling van het politiekader gevolgen heeft voor de inzetbaarheid van manschappen voor de werking van de interpolitiezonewerking;

4.3.1. Overwegende dat de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van individuele beslissingen de overheid ertoe verplicht in beslissingen waardoor individuele rechtstoestanden gewijzigd worden, zoals te dezen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen, uitdrukkelijk de redenen te vermelden die haar tot die welbepaalde beslissing hebben geleid en die beslissing, inclusief de vermelde redenen ter kennis te brengen van de betrokkene; dat indien de beslissing verwijst naar een ingewonnen advies, slechts aan de wettelijke motiveringsverplichting voldaan is wanneer ook de inhoud van dat advies aan de betrokkene ter kennis is gebracht of bekend is;

4.3.2.1. Overwegende, met betrekking tot de beslissing van 6 januari 1997 en de erin neergeschreven motieven, dat verzoekster zelf een volledig afschrift van de beslissing voorlegt; dat zij er dus blijk van geeft de beslissing en de erin neergeschreven motieven te kennen, zodat zij zich te dien aanzien niet op de schending van de wet van 29 juli 1991 kan beroepen;

4.3.2.2. Overwegende dat het evenwel gans anders is waar de bestreden beslissing in de aanhef verwijst naar het advies van de korpschef en er dus onmiskenbaar mede op steunt; dat de verwerende partij niet betwist dat dit advies als zodanig nooit ter kennis van verzoekster is gebracht; dat de volledige inhoud ervan ook niet op een ander wijze aan verzoekster bekend is gemaakt; dat de bestreden beslissing zelf weliswaar een uiteenzetting bevat die naar het advies van de korpschef teruggaat, maar dat die uiteenzetting niet zozeer een samenvatting

ervan is, dan wel een daarop voortbouwende conclusie aangaande de vergelijking tussen de prestaties van verzoekster en VAN VLASSELAER betreft, hetgeen evident niet kan gelden als de behoorlijke inlichting waarop verzoekster overeenkomstig de wet van 29 juli 1991 recht heeft;

4.3.2.3. Overwegende dat hoe dan ook in dat verband rekening moet gehouden worden met artikel 3, § 1, 2°, van het koninklijk besluit van 13 juli 1989 betreffende de opleiding en de bevordering tot de graden van inspecteur en hoofdinspecteur van politie, zoals gewijzigd door het koninklijk besluit van 7 juni 1993, naar luid waarvan de toelating tot het volgen van de opleiding van inspecteur afhankelijk is van het bekomen van "de toestemming ... van de gemeentelijke overheid, verleend na een met redenen omkleed advies van de korpschef"; dat het vierde lid van datzelfde artikel 3, § 1, 2°, bepaalt : "de Minister van Binnenlandse Zaken bepaalt de nadere regels volgens welke het gemotiveerd advies aan de gegadigde overhandigd wordt, alsook de regels volgens welke de gegadigde die zich door het advies benadeeld acht, zijn commentaar kan meedelen"; dat het ministerieel besluit van 8 juni 1993 betreffende het met redenen omklede advies van de korpschef van de gemeentepolitie (Belgisch Staatsblad van 29 juni 1993) die regels op stringente wijze heeft vastgesteld;

Overwegende dat te dezen vastgesteld wordt dat het in de huidige stand van de rechtspleging voorgelegde dossier niet aantoonde dat de verwerende partij ook maar enig voorschrift van dat ministerieel besluit nagekomen is; dat zulks, los van de vraag of er nog wel sprake kan zijn van een volledige voorlichting van het college van burgemeester en schepenen, in elk geval de onbehoorlijkheid van de kennisgeving, als sub 4.3.2.2. vastgesteld, nog duidelijker op het voorplan brengt;

4.3.2.3. Overwegende dat, mede in acht genomen de bijzondere vormen die het bestuur in acht moet nemen met betrekking tot de kennisgeving van het advies waarop het zijn beslissing steunt en de dienaangaande in te winnen commentaren, het gebrek aan kennis van het advies waarover verzoekster zich in dit geval beklaagt apart lijkt; dat het middel in die mate ernstig voorkomt;

4.4. Overwegende dat de voorwaarden voor het bevelen van de voorlopige schorsing van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 6 januari 1997 vervuld zijn;

5. Overwegende, wat betreft de vordering om bij wege van voorlopige maatregel "aan het college van burgemeester en schepenen op te leggen geen andere collegae van het korps toelating te verlenen tot het volgen van een opleiding, desgevallend deze van VAN VLASSELAER, althans voorlopig, in te trekken, hetzij te bevelen dat verzoekster voor of minstens gelijktijdig met VAN VLASSELAER moet worden toegelaten tot de opleiding";

5.1. Overwegende dat een voorlopige maatregel, in tegenstelling met wat de verwerende partij aanvoert, wel degelijk op het handelen van het bestuur kan ingrijpen; dat evenwel, vermits de aan de Raad van State op dat stuk verleende bevoegdheid ertoe strekt een deugdelijk effect aan het bevel tot schorsing te verzekeren, de bevolen maatregel beperkt moet worden tot diegene die dat effect mogelijk maakt; dat te dezen de schorsing van de op verzoekster betrekking hebbende weigering om vanaf 1 februari 1997 aan de opleiding voor het bekomen van het getuigschrift van inspecteur deel te nemen slechts het door verzoekster beoogde effect kan hebben indien aan de verwerende partij bij wege van voorlopige maatregel het bevel wordt gegeven verzoekster toe te laten tot het volgen van de opleiding voor inspecteur van

politie die aanvangt op 1 februari 1997, en die toelating te koppelen aan de daadwerkelijke deelname van VAN VLASSELAER aan diezelfde opleiding en zijn uiteindelijk welslagen daarin; dat die voorlopige maatregel de rechtsorde minimaal verstoort, dat hij volstaat om verzoeksters rechten veilig te stellen en dat de verwerende partij geen argumenten, geput uit de zekere desorganisatie van de dienst, aanbrengt die het opleggen van de genoemde maatregel in de weg staan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 6 januari 1997 van het college van burgemeester en schepenen van Boutersem waarbij negatief wordt beslist over verzoeksters aanvraag van 23 oktober 1996 om deel te nemen aan de opleiding van inspecteur van politie.

Artikel 2.

Bij wege van voorlopige maatregel wordt aan de verwerende partij het bevel gegeven verzoekster toe te laten de opleiding tot inspecteur van politie, waarvan de aanvang gepland is op 1 februari 1997, en die toelating te verbinden aan het daadwerkelijk volgen, door VAN VLASSELAER, van diezelfde opleiding en aan het bekomen, door laatstgenoemde, van een gunstig eindresultaat.

Artikel 3.

De zaak wordt opnieuw vastgesteld op de zitting van 11 februari 1997.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op eenendertig januari
1900 zevenennegentig door :

de H. A. VANDENDRIESSCHE, wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
Mevr. V. WAUTERS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. VANDENDRIESSCHE.